

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	2312215023
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2312215023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej VB LEASING SK, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 49, IČO: 31 378 528, zastúpenej advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, proti povinnej A. C., bývajúcej v K., o vymoženie 1 409,41 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 15 Er 968/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. augusta 2014 sp.zn. 5 CoE 255/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 21. augusta 2014 sp.zn. 5 CoE 255/2013 zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 5. apríla 2013 č.k. 15 Er 968/2012-27 zamietol žiadosť JUDr. Márie Zervanovej, súdnej exekútorky, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp.zn. EX 107/2012. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Dospel k záveru, že predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá mala za následok odopretie ochrany spotrebiteľovi a spôsobila tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie oprávnená.

Krajský súd v Trnave uznesením z 21. augusta 2014 sp.zn. 5 CoE 255/2013 odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s tým, že oprávnená prevzala napadnuté rozhodnutie okresného súdu dňa 25. júna 2013, lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 26. júna 2013 a jej koniec pripadol na 10. júla 2013 (streda), odvolanie bolo podané právnym zástupcom oprávnenej na pošte až dňa 11. júla 2013, t.j. po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila tým, že odvolací súd jej nesprávnym odmietnutím odvolania odňal

možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odvolanie proti uzneseniu okresného súdu totiž nepodala na pošte oneskorene ale včas prostredníctvom faxu, a to dňa 10. júla 2013, t.j. v posledný deň lehoty na podanie odvolania. Následne postupovala v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. a faxové odvolanie doplnila písomne nasledujúci deň (11. júla 2013), kedy ho odovzdala na poštovú prepravu. Z tohto dôvodu žiadala, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinná ani súdna exekútorka sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015, pretože dovolanie bolo podané pred týmto dátumom)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení; dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Procesnú prípustnosť dovolania oprávnenej by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Dovolací súd je ex lege povinný skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z väd vymenovaných v tomto ustanovení. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). So zreteľom na to a tiež s prihliadnutím na podstatu argumentácie dovolateľky, ktorým odôvodňovala procesnú prípustnosť jeho mimoriadneho opravného prostriedku, bolo v dovolacom konaní potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni doručenia odvolania oprávnenej prvostupňovému súdu.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada.

Dovolaťka tvrdila, že odvolanie odoslala okresnému súdu prostredníctvom telefaxu dňa 10. júla 2013. V spisovom materiáli sa uvedené telefaxové podanie dovolateľky nenachádza. Fotokópiu odvolania podaného faxom pripojila dovolateľka k písomnému odvolaniu adresovanému okresnému súdu ako prílohu (viď označené v poradí druhé č.l. 37 spisu, pozn. odvolacieho súdu, uvedené podanie bolo nesprávne zažurnalizované ako fotokópia odvolania). Ako dôkaz o pravdivosti svojich tvrdení dovolateľka pripojila k dovolaniu potvrdenie o odoslaní telefaxového podania - odvolania proti uzneseniu okresného súdu, z ktorého je zrejmé, že dňa 10. júla 2013 o 15:44 hod odoslala toto podanie prostredníctvom faxu Okresnému súdu Galanta. I keď teda obsahom spisu faxové podanie dovolateľky nie je, predloženým dokladom hodnoverným spôsobom preukázala odoslanie odvolania prostredníctvom faxu okresnému súdu dňa 10. júla 2013, t.j. v posledný deň odvolacej lehoty. Dovolaťka svoje telefaxové podanie doplnila do troch dní zaslaním jeho originálu (viď č.l. 37 spisu), táto trojdňová procesná lehota bola zachovaná, lebo podanie bolo odovzdané na poštovú prepravu 11. júla 2013 (viď aj R 18/2008). Vzhľadom na uvedené bolo potrebné urobiť telefaxové podanie v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. považovať za odvolanie podané proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podľa § 204 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ za daného stavu veci odvolací súd odmietol odvolanie oprávnenej ako podané poštou oneskorene, hoci bolo podané v odvolacej lehote prostredníctvom faxu a doplnené v lehote troch dní zaslaním originálu, odňal odvolací súd svojím rozhodnutím oprávnenej možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na výskyt procesnej vady konania uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.